

Jeg synes, det er rimeligt. Det er jo præcis det, der er gennemført i forhold til det, der var gældende dengang, hr. Ole Sohn støttede den tidligere regering. Så jeg synes ikke alene, det er rimeligt, jeg synes, det er godt, og jeg synes, det er noget, man i virkeligheden i fællesskabet skulle være glad for.

Hr. Morten Helveg Petersen har jo for så vidt haft en vis indflydelse, vil jeg sige, også på vismændene, for det er jo egentlig historisk, at hr. Morten Helveg Petersen sammen med andre ikke har forstået, hvad det egentlig er, vismændene siger, når de taler om finanspolitisk holdbarhed, for nogle taler jo om, at man skal øge beskæftigelsen med 55.000-60.000.

Hvem er de nogle? Ja, det er jo regeringen. Det er jo den plan, regeringen selv forfølger, det er simpelt hen regeringens finanspolitik. Så i vores finanspolitik, der indgår at løfte det kollektive eller offentlige forbrug 0,5 pct. pr. år; der indgår, at der ansættes flere i den offentlige sektor; der indgår, at vi nedbringer statens gæld og den samlede gæld for den offentlige sektor, og samtidig indgår der, at vi øger beskæftigelsen med 55.000-60.000. Det er altså regeringens finanspolitik.

Med baggrund i de misforståelser, som nogle i Folketinget har taget del i og har sagt, at finanspolitikken er uholdbar, for der er kun én finanspolitik, så vil man nu for første gang i historien kunne se her, at vismændene altså har ændret deres tekst i den rapport, der ellers lå trykt og har været diskuteret i Det Økonomiske Råd. Hvor man jo dengang skrev, at finanspolitikken er uholdbar, siger man nu, at der er enighed om, at finanspolitikken er uholdbar i fravær af reformer.

Det er jo noget ganske andet, for det er jo præcis det, som regeringen selv siger vi vil. Vi vil gennemføre de reformer, der sikrer, at beskæftigelsen stiger med 55.000-60.000. Er det så en nyskabelse, at en regering siger, at det er målet? Hvordan var det i den tidligere regering, da man fremlagde planen »Danmark 2010«? Der var kravet til stigende beskæftigelse 100.000. Har man glemt det?

Der var ingen dengang, der blev aftunget en model for, hvordan man skulle løse opgaven med 100.000. Nej, svaret var jo lige præcis, at det var opgaven frem mod 2010. Da vores regering tog over i november 2001, var målet altså i januar 2002, at nu var det 85.000. Med de regler, der er vedtaget, bl.a. »Flere i arbejde«, er målet nede på 55.000-60.000.

Det vil sige, at det sådan set er et årsmål på lige knap 10.000 om året, der ligger som udfordringen, hvis det var et gennemsnit. Når nogle spørger, hvor det så i virkeligheden er, beskæftigelsen skal komme fra, så er det jo sagt mange gange, må jeg sige til hr. Morten Helveg Petersen.

Så kan man blive ved at sige, at man ikke forstår, hvad det vil sige, at flere indvandrere skal i arbejde, eller at vi skal sikre, at unge kommer hurtigere igennem uddannelsessystemet, eller at det er mere attraktivt at blive længere på arbejdet, eller at vi skal gøre en særlig indsats for at begrænse sygefravær.

Det burde jo så være et fælles ønske for hele Folketinget. Den lovgivning og de regler skal måske ændres frem mod 2010, for ingen har lovet, at de skulle gennemføres i 2005 endside i 2004. Så vi skylder altså ikke nogen noget. De, der skyldte nogle noget, var den tidligere regering, som altså ikke betalte sine egne regninger.

Så er skattestoppet og takster igen blevet berørt lidt. Der synes jeg også, det er interessant, når man så går ud og spørger: Hvordan er det så egentlig med takster? Var der en periode, hvor stigningen i betalingen f.eks. til vuggestuer, var større end udviklingen i reallønnen? Var der en sådan periode? Sådan har det altså ikke været siden 2001.

Men var der en periode, hvor stigningen var større? Ja, det var der faktisk, når man så går ned i tallene, fordi det var der jo egentlig i perioden fra 1996 og op til 2000. Da var stigningen i betalingen for daginstitutionspladser altså større, når det gælder vuggestuer, end stigningen i reallønnen, men det har altså ikke været tilfældet senere.

Kl. 15.50

Man kan jo også bare tage det, der så svarer til de almindelige fuldtidstakster. Hvordan var den gennemsnitlige årlige vækst dengang, da den tidligere regering sad? Ja, da havde man en gennemsnitlig årlig vækst, hvis vi tager vuggestuerne, på 1,6 pct. i taksten. Den har så for 2002 – altså under den ny regering – været på 1,3, altså lavere. Så har vi børnehaverne, hvor den er uændret 0,9 pct. Tager vi fritidshjem, var stigningen under den tidligere regering 1,6 pct. i snit om året. Den har nu i vores periode været 0,8 pct., altså det halve. Så har vi så SFO'en: Den var under den tidligere regering på 2,3 pct. i snit om året. Den er nede på 1,2 pct., altså også cirka det halve.